

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/242/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216220446
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4216220446.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: U. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. rad XXXX/X, XXX XX F., o zaplatenie 788,64 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 14Csp/198/2016-62 zo dňa 10.01.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a svoje zamietajúce rozhodnutie odôvodnil odkazom na ustanovenie § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 1, 2, § 879j Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 5b, § 29b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase jeho rozhodovania (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) v znení účinnom od 01.06.2014 a § 149, § 150 ods. 1, § 153 ods. 1, § 154 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“). V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 788,64 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. Podanú žalobu postavil na tom skutkovom tvrdení, že so žalovanou uzatvoril dňa 15.12.2003 zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý kontokorentný úver vo výške 846,25 eura bez dohodnutého termínu konečnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná prečerpala výšku dohodnutého úverového rámca a vzniknuté nepovolené prečerpanie napriek výzve neuhradila, v zmysle čl. IV ods. 13 písm. a) zmluvy o úvere vypovedal uzavretú zmluvu písomnou výpoveďou zo dňa 13.11.2013. V predmetnom podaní zároveň určil žalovanej lehotu na splnenie záväzkov do 02.12.2013. Žalovaná svoj záväzok neuhradila. Ku dňu 23.10.2016 vyčíslil svoju pohľadávku voči žalovanej na sumu vo výške 1.343,87 eura, ktorá pozostáva z nesplatenej istiny vo výške 788,64 eura, dlžného úroku z omeškania vo výške 555,23 eura. Zároveň si uplatnil na zaplatenie i zmluvný úrok a úrok z omeškania počnúc od 24.10.2016 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 15.12.2003 zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy bol žalovanej poskytnutý kontokorentný úver vo výške 846,25 eura, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Súd vychádzajúc z ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa prihliadol z úradnej

povinnosti na existenciu skutočností, pre ktoré je uplatnenie práva žalobcu nemožné. V danom prípade žalobca jednoznačne preukázal, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou platne vznikol záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže žalobca svoje skutkové tvrdenie, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo k predčasnemu ukončeniu zmluvného vzťahu pre nesplácanie úveru žalovanou, a to výpoveďou zmluvy, ničím nepodložil, nepredložil žiaden listinný dôkazný prostriedok, z ktorého by vyplynulo, že žalovaná skutočne poskytnutý úver riadne a včas nesplácala a že výpoveď zmluvy pripojená k podanej žalobe bola žalovanej skutočne odoslaná (zistenie dátumu odoslania výpovede zo zmluvy a dátumu jej doručenia, prípadne vrátenia nedoručenej zásielky odosielateľovi je dôležitým údajom pre ustálenie momentu účinnosti výpovede zo zmluvy), súd aplikujúc aj ustanovenie § 5b zákona č. o ochrane spotrebiteľa konštatujúc existenciu skutočností, ktoré oslabili uplatnený nárok žalobcu voči žalovanej, podanú žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd dopĺňa, že na žalobcom predložené všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.01.2015 prihladať nemohol, pretože tieto nadobudli účinnosť až po momente vypracovania výpovede zmluvy zo dňa 13.11.2013.

3. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná bola tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok tohto sporu v konaní plne úspešná.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalovanej uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 788,64 eura, úrok z omeškania vo výške 555,23 eura, úrok vo výške 17,90 % p. a. zo sumy 788,64 eura od 14.10.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,50 % p.a. od 24.10.2016 do zaplatenia. Podané odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že návrh na začatie konania bol na Okresný súd Komárno doručený dňa 02.12.2016, t. j. v trojročnej premlčacej lehote, pretože žalobca mohol nárok na zaplatenie úverovej pohľadávky uplatniť na príslušnom súde najskôr 03.12.2013. Osobitne poukázal na skutočnosť, že súd napadnutý rozsudok vyhotovil dňa 08.02.2018, t. j. na druhý deň po verejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016. Zdôraznil, že zmluvu o úvere uzatvorili podľa Obchodného zákonníka, a preto sa právna úprava premlčania musí spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka, navyše zmluva o úvere bola uzavretá a vypovedaná ešte pred účinnosťou poslednej vety § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V súlade so zásadou nepravej retroaktivity musí byť v danom prípade aplikácia úpravy premlčania podľa Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o režim premlčania, musí byť v dôsledku absencie prechodných ustanovení akceptovaný stav, podľa ktorého sa dotknuté ustanovenie nevzťahuje na nároky vzniknuté do jeho účinnosti. Taktiež výhodnosť zmeny režimu premlčania z Obchodného zákonníka na Občiansky zákonník v sporoch s ochranou slabšej strany je iba zdanlivá. K účinnosti výpovede zmluvy o úvere uviedol, že sa jedná o bežný a akceptovateľný právny úkon. Žalovaná sa kvalifikovane vo veci nevyjadrila a nepredložila žiaden dôkaz, ktorým by spochybnila žalobcom uplatnené nároky. Záverom podaného odvolania zdôraznil, že ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno pojať ako obranu pred jeho ľahkomyselnosťou a nezodpovednosťou. Právne závery súdu považoval za arbitrárne, v dôsledku čoho neudržateľne zasahujú do základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom tohto konania zaplatenie sumy 788,64 eura spolu príslušenstvom, ktorú si žalobca uplatnil na základe zmluvy o kontokorentnom úvere č. 3240028903, uzatvorenej so žalovanou dňa 15.12.2003. Súd prvej inštancie zamietol tento nárok žalobcu z dôvodu jeho premlčania bez toho, aby žalovaná vzniesla námietku premlčania, pričom postupoval v súlade s v tom čase účinným ustanovením § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa z dôvodu, že išlo o nárok uplatnený zo spotrebiteľskej zmluvy. Podľa tohto ustanovenia orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy musel prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo

zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

8. Odvolací súd konštatoval, že medzičasom Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 07.02.2018 rozhodol nálezom č. k. PL. ÚS 11/2016-60 (uverejneným v Zbierke zákonov ako nález č. 271/2018 Z. z. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z rozsiahleho odôvodnenia uvedeného rozhodnutia Ústavného súdu SR vyplýva, že súd nemôže ex offo prihliadať na premĺčanie pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože takýto postup súdu nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, konkrétne s čl. 46 ods. 1, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky, v spojení s čl. 1 ods. 1, podľa ktorého Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

9. Odvolací súd pri rozhodovaní rešpektoval ustanovenie § 193 prvej vety CSP, podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím Ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Táto nová procesnoprávna úprava vychádza z konštantne verifikovanej právnej úpravy viazanosti súdu ako orgánu ochrany práva rozhodnutiami iných orgánov. Len ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorá ešte nie je vyriešená a ktorú nie je súd v konaní oprávnený riešiť, teda ide o otázku relevantnú pre prebiehajúce sporové konanie a táto je zahrnutá v taxatívnom výpočte ustanovenia § 193 CSP, súd konanie podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP obligatórne preruší.

10. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalobcu vychádzal z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 11/2016-60 nemohol posúdiť ako vecne správne, keďže ním bolo rozhodnuté na základe takého zákonného ustanovenia, o ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. Vzhľadom na to odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne preskúma dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu a vo veci nanovo rozhodne. Premĺčaním sa bude zaoberať len v prípade, že by žalovaná sama vzniesla námietku premĺčania. Odvolaciu námietku žalobcu o posudzovaní právnej úpravy premĺčania v zmysle Obchodného zákonníka odvolací súd považoval za nedôvodnú, pretože v predmetnom spore sa medzi žalobcom a žalovanou jedná o vzťah dodávateľsko-spotrebiteľský, na ktorý sa aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).